

St. Paul

MENIGHETSBLAD NR 1, MARS 2012

Barn danser på menighetsfesten (Bildet over) s. 3, 14-17 og 27.
Død og oppstandelse nærværende s. 4. Grepet av tillit til Kirken s. 6.
Påskens messer s. 10. Å forkynne de ti bud s. 18.

5. januar ble en ny mariansk messehagel overrakt sognepresten av kunstneren Olaug Kalve Størksøns datter, Kari Vatne og hennes mann Nils Vatne

Mariansk messehagel

De som deltok på aftenmessen kyndelsmessedagen, dvs. den 2. februar, kunne beundre en ny mariansk messehagel, som menigheten har fått i gave.

En norsk kunstner, Olaug Kalve Størksø, som har arbeidet med gyllenlær i over 30 år, hadde bl.a. laget en del messehagler, enten helt av gyllenlær, eller med ornamenter av samme.

Etter hennes død, har hennes barn villet gi disse messehaglene til forskjellige kirker. Så kom de til å tenke på oss, da den ene hagelen var lyseblå (for Maria) og hadde motiv i gyllenlær, som viser Bebudelsen på ryggsiden og en lilje på forsiden.

Den 5. januar ble messehagelen overrakt sognepresten av kunstnerens datter, Kari Vatne og hennes mann Nils Vatne og første gang ble den tatt i bruk den 2. februar. *Hjertelig takk til giverne.*

Valg til menighetsråd og pastoralråd

I mai skal det velges nytt menighetsråd. Menighetsrådet er et viktig organ som binder sammen de forskjellige gruppene i vår store menighet.

Gjennom rådet får også sognepresten god kontakt med gruppenes behov og ønsker. Menighetsrådet er koordinator for mye av aktiviteten som gjelder alle, uavhengig av nasjonale grupper. Vi ber folk komme med forslag til kandidater innen 20. april.

Forslagene kan sendes menigheten pr post eller til janwe@stpaul.no

FOR VALGKOMITEEN,
JAN WILHELM WERNER

Statuene kom til Paulus-festen

Den 29. januar i år feiret vi vår menighetsfest, slik som vi i de senere år har pleid å gjøre det, i nærheten av festen for Paulus' omvendelse. I år ble det ekstra mye stas omkring festen, fordi statuene av St. Paul, menighetens vernehelgen, og Sta. Sunniva, Bergens og Vestlandets skytshelgen, etter mange års forberedelse endelig var ferdige og kommet til Bergen og kunne bli midlertidig oppstilt inne i kirken inntil vi får mulighet til å montere dem i nisjene på kirkefasaden.

Statueprosjektet startet for mange år siden med daværende sogneprest, Michel Beckers' ønske om at gaver til hans sekstiårsdag måtte gå til et 'statuefond'. I mellomtiden har pastor Beckers rukket å fylle 70 og en del syttiårs-gaver er også gått inn i fondet og i tillegg mange milde gaver fra menigheten og noen andre.

Statuene ble laget av en polsk kunstner, Boguslaw Popowicz, som er en kjent billedhugger i Polen og har laget mange bronsestatuer til kirkelig bruk. De ble laget med kirkens arkitektur og innvendige apostelfigurer for øye, slik at de skulle passe inn i helhetsbildet.

Så var det en ekstra stor glede at pastor Beckers kunne være i Bergen og feire menighetsfesten sammen med oss. Som hovedcelebrant i høymessen, kunne han motta menighetens gave, som han straks gav videre til menigheten igjen, og mot slutten av messen velsigne statuene.

Menighetens mange unge organister bidro med sitt orgelspill under messen og ved den påfølgende fest i skolens gymsal var det opptredener med sang og dans og spill av flere av menighetens forskjellige grupper, slik som vi er vant til og gjerne ser det. Som vanlig var det også et rikelig tilbud av mat fra alle verdens kanter.

Menighetsfesten gav et overskudd på 21.000 kroner, som gikk til Statuefondet. En hjertelig takk til alle, som var med og organiserte festen, som etter hvert er blitt et veldig stort arrangement, forbundet med mye arbeid, men som gir mye glede og som er med å styrke samholdet i menigheten.

En hjertelig takk også til de mange som har bidratt til anskaffelsen av statuene. De kom på (kunstnerens og støperens honorarer samt transport og toll) kr. 342.600,-. Statuefondet var i september på kr. 188.474,-. Siden er det blitt samlet inn til sammen kr. 153.100,-, som gir en totalsum på kr. 341,574. Altså mangler det bare kr. 1000 på at hele summen er skaffet til veie. Det meste av midlene er kommet fra menighetens medlemmer. Vietnamesisk gruppe må nevnes. De samlet inn kr. 58.300,-. Menighetsfesten innbrakte, som allerede nevnt, kr. 21.000,- og så har menigheten fått et bidrag fra Bergen Bys nyttige og voksende fond på kr. 20.000.

Det som nå gjenstår, er å sette statuene opp i nisjene på kirkens fasade, noe som kan være mer komplisert enn vi fra først av hadde tenkt. Statuene veier 350 kg hver og vi må være sikre på at veggen tåler belastningen og at statuene blir sikkert montert, slik at de ikke kan falle ned og skade noen. Monteringskostnadene kan komme opp imot 100.000 kroner.

Igjen hjertelig takk til alle som har bidratt. Og hvis noen vil støtte opp om monteringen av statuene, så blir alle bidrag mottatt med takk.

Gud bevare dere alle og gi en god og velsignet fastetid.

DERES SOGNEPREST ALOIS

Død og oppstandelse blir nærværende i de hellige tre dager

Som en ung gutt i en ikke-troende familie har jeg alltid opplevd påske som noe spesielt. Vi gikk naturligvis ikke i kirken, men det var tradisjon at mor og bestemor laget Sauerbraten (marinert oksekjøtt med eddik og urter) og Klösse (thüringiske raspeballer fylt med smørsteikede brødterninger). Kjøttet likte jeg ikke noe særlig men Klössene med saus spiste jeg gjerne, og jeg spiste om kapp med min onkel fra Sachsen. Det likte selvfølgelig ikke foreldrene mine. Senere måtte vi lete etter fargede papir-egg fylt med sukkertøy og sjokolade i bestemors hage. Hva har bestemors verdensbeste thüringer Klösse å gjøre med vår Herres Jesu Kristi oppstandelse?

Tap av troen gjennom kirkesplittelse og sosialisme kjenner vi jo også i Norge, men en viss kjennskap til det spesielle ved påskefesten er blitt beholdt, men mer som en tom tradisjon – noe som alltid hadde vært slik. Riktig nok er tradisjon viktig for vår tro. Ved siden av Bibelen er tradisjonen en måte Gud åpenbarer seg på.

Særlig i liturgien møter tradisjonen oss. Liturgien er virkelig tradisjon. Hvert år skjer det samme i liturgien slik hvert år også i naturen har det samme forløp. Årstidenes veksling, oppblomstring, vekst og innsamling av frukter, tider med regn og snø. Året er alltid det samme, og Kirken forstår å bruke denne naturlige årsrytmen i å bli til og forgå også i de kristne fester.

Å bli til og forgå er det store temaet i påsken eller rettere sagt: å forgå og bli til. Som i enhver messe blir nettopp innholdet i død og oppstandelse nærværende i Påskens hellige Triduum, Påskens hellige tre dager. Liturgien er ikke bare en gam-

mel vane, en fast tradisjon. Vi kaller den gudstjeneste, for den er Guds tjeneste for oss menneskene og menneskenes tjeneste for Gud. Liturgien gjør noe nærværende, aktualiserer Kristi frelsesmysterium.

Langfredag: Kirken er ikke pyntet, den er uten lys, alteret er nakent og tabernaklet står åpent og tomt. De geistlige kommer i gevanter, hvis røde farge står for blodet og lidelsen. De legger seg utstrakt på gulvet i stille bønn. Det er et tegn på tilbedelse og den fulle hengivelse til Herren. Etter det følger lesningene og Lidelseshistorien etter Johannes, etterfulgt av de store forbønnene. Deretter følger korshyldningen: Denne ritus stammer fra Jerusalem hvor det ekte korset ble vist til de troende, slik at de kunne ære det. Det tildekkede korset blir båret i prosesjon gjennom kirken og blir hyllet tre ganger. Diakonen synger tre ganger, høyere for hver gang: ecce lignum crucis in quo salus mundi perpendit, det betyr: se korsets tre, på det hang verdens frelser. Alle svarer venite adoremus, kom, la oss tilbe ham. Vi ikke bare synger om å tilbe, vi gjør det også. Ministrantene holder krusifikset, og alle troende, med sognepresten i spissen og med de minste barna, ærer korset ved å bøye kne og kysse naglen i Den korsfestedes fot.

Aktualisering. Når vi ærer korset stiller vi oss i en rekke av kristne som alltid har æret korset på langfredag. Enda mer: vi stiller oss ved siden av de tre kvinnene og disiplene som Jesus hadde kjær. Sammen med dem ser vi på korset og ærer det. Sammen

med dem sørger vi over vår Herres død. Når vi i langfredagsliturgien kysser korset er det naturligvis et nytt kors, kanskje av norsk tre. Men vårt kyss gjelder ikke spesiell dette korset med en Jesusfigur på, men selve det sanne korset, og enda mer ham som hang på det. Her blir det sunget en hymne, crux fidelis, som i over tusen år har blitt sunget på denne dagen. Hvert år den samme teksten med den samme melodien. Langfredagsliturgien er ingen messe, hostiene ble konsektrert på skjærtorsdag.

Påskenen er selve målet: førte dager av den forberedende fastetiden er rettet mot denne natten. Og fra den utgår femti dagers jublende påsketid. Foran kirken blir det nye påskelyset tent. Det har fem nagler som står for Kristi sårmerker. Som korset på langfredag, blir påskelyset i påskenen båret i prosesjon, og tre ganger synger diakonen, stadig høyere, lumen christi, - Kristi lys. Så blir påskelysene utdelt i kirken. Deretter kommer syv lesninger. For første gang etter askeonsdag synger vi igjen gloria og alleluia. Etterpå begynner dåpsfeiringen, hvisnoen kan bli døpes.

Som vi med Kristi oppstandelse i påsken feirer seieren over døden, begynner et nytt liv for menneskene gjennom dåpen. Vannet blir velsignet når påskelyset senkes ned i det. Vi, som allerede er døpt, kan også stille oss i rekken sammen med dåpskandidatene og fornye de løftene, som vi gav ved vår dåp, eller våre foreldre gav for oss. Det betyr hvert år å si nei til djevelen og å bekjenne den treenige Gud. Som en påminnelse om dåpen, som en bevisstgjøring av dåpsnåden og oppdraget fra Kristus, blir vi stenket med vievann. (Vi kan selv gjenta denne ritus når vi ved inngangen ved kirken benytter vievannet til å slå korsets tegn.) Så følger eukaristifeiringen på vanlig måte.

La oss komme tilbake til bestemors

Klösse. Slik jeg gjerne tenker tilbake på påsken og en lykkelig verden i Thüringen, med all bruk og tradisjoner, så knytter gode tanker og erindringer oss alle til påsken. Vi må ikke glemme at all skikk og bruk egentlig har en meget konkret opprinnelse. Liturgien er ikke bare fromme handlinger, men den tar oss med: Til salen hvor messen ble innstiftet, til Golgata, til den tomme graven. Liturgien gjør nærværende, lar himmel og jord treffe hverandre. I hver messe er vi ikke lenger borte fra Jesus, enn apostlene var det ved det siste aftensmåltidet. Kristus er virkelig nærværende. La oss forvise oss om denne nåden og bevisst feire disse hellige mysterier.

DOM BENEDICT

Kristi Legemsfest

I år faller Kristi Legemsfest på søndag, den 10. juni. Vi håper på en minst like fin messe og prosesjon som i de to foregående årene og på enda bedre oppslutning. Vi vil begynne forberedelsene allerede i mars måned. Hvis noen vil være med i forberedelsene, kan de kontakte sognepresten eller Ewa Bivand. Vi trenger mange hjelpere. For en slik messe og en stor prosesjon gjør seg ikke av seg selv.

Jeg oppfordrer alle medlemmer av St. Paul menighet til å sette av søndagen den 10. juni for å være med å feire Kristi Legemsfest som en offentlig bekjennelse av vår tro. Vi bærer Kristi Legeme ut i byens gater og ber om hans velsignelse for byen og menigheten.

Messen i Johanneskirken vil begynne kl 13.00 og ca. 14.30 går prosesjonen fra kirken, over Nygårdshøyden og mest sannsynlig til Festplassen, som i fjor. Ruten er ikke helt fastlagt ennå. Sett av tid og ta del i denne markeringen av vår katolske tro.

GREPET AV TILLIT TIL KIRKEN

Med Erik Andvik har St. Paul menighet fått en kateketvikar som gjerne snakker om Kirkens autoritet: - En Kirke hvis Tradisjon (med stor T!) vi kan stole på fordi Kristus lovet at han skulle bygge sin kirke og lede oss mot sannheten.

- Som evangelikal kristen i USA hadde jeg en sterk tro på Bibelens autoritet i mitt liv. Men etter en 10-års lang prosess ble jeg overbevist om at Bibelens autoritet hvilte på autoriteten til Kirken, som ga oss Bibelen! Det var et gedigent paradigmeskiftet.

Dette sier en mann som har brukt noen år på å studere sin bibel og som fremdeles er ansatt i Wycliffe, der han driver aktivt med sitt yrke som lingvist og bibeloversetter.

- Bibel, forkynnelse og ungdomsarbeid har vært en del av hele mitt liv, som ungdomsleder og leirleder og senere gjennom studier i språkfag og interkulturelle fag på det kristne Biola College i La Cal. Jeg ble tidlig interessert i språk, og syntes muligheten for å kombinere språkvitenskap og teologi gjennom misjon var en fulltreffer. Da min eldste datter som nå er voksen, var ett år, flyttet vi som familie til Thailand der jeg jobbet som Bibeloversetter.

Siden har Erik og familien bodd flere steder i Asia, i land som Nepal, India og Bhutan.

- Denne bakgrunnen passer da bra her i St Paul Menighet?

- Når du nevner det.. så kan det nesten oppleves som om jeg her i St. Paul samler alle tråder fra mine tidligere erfaringer. St Paul menighet er akkurat som å være ute på misjonsmarken. Her finner vi alle disse forskjellige språk og kulturer og forskjellige måter å kommunisere på, som kan være en utfordring men samtidig er det som gjør St. Paul kirke til et så spennende sted å jobbe.

Et av temaene Erik brenner for, er pave Johannes Pauls katekeser om Kroppens Teologi, en underbygging av klassisk kristen seksualitet.

- Du har hatt flere foredrag for konfirmanter og studentgruppen Fides?

- Ja, og også for ikke-katolske grupper, både studenter og voksne. Gjennom dette arbeidet, har jeg fått trenge inn i et av temaene som mange katolikker kanskje finner aller vanskeligst å forsvare. Kirkens fasthet i forhold til det sjette bud, det som samfunnet rundt oss kan se på som en håpløst utdatert seksualmoral. Ifølge Kroppens Teologi er seksualitet et ikon eller et bilde av den treenige Guds kjærlighet, en kjærlighet som var så stor at han ville skape mennesker for å dele den. Alt i dette universitet – og seksualitet på en helt særegen måte – er skapt for å peke mot den foreningen med Gud som han ønsker for oss. Denne foreningen med Gud er symbolisert i foreningene mellom en mann og en kvinne – en forening som skal være livslang, trofast, og fruktbar.

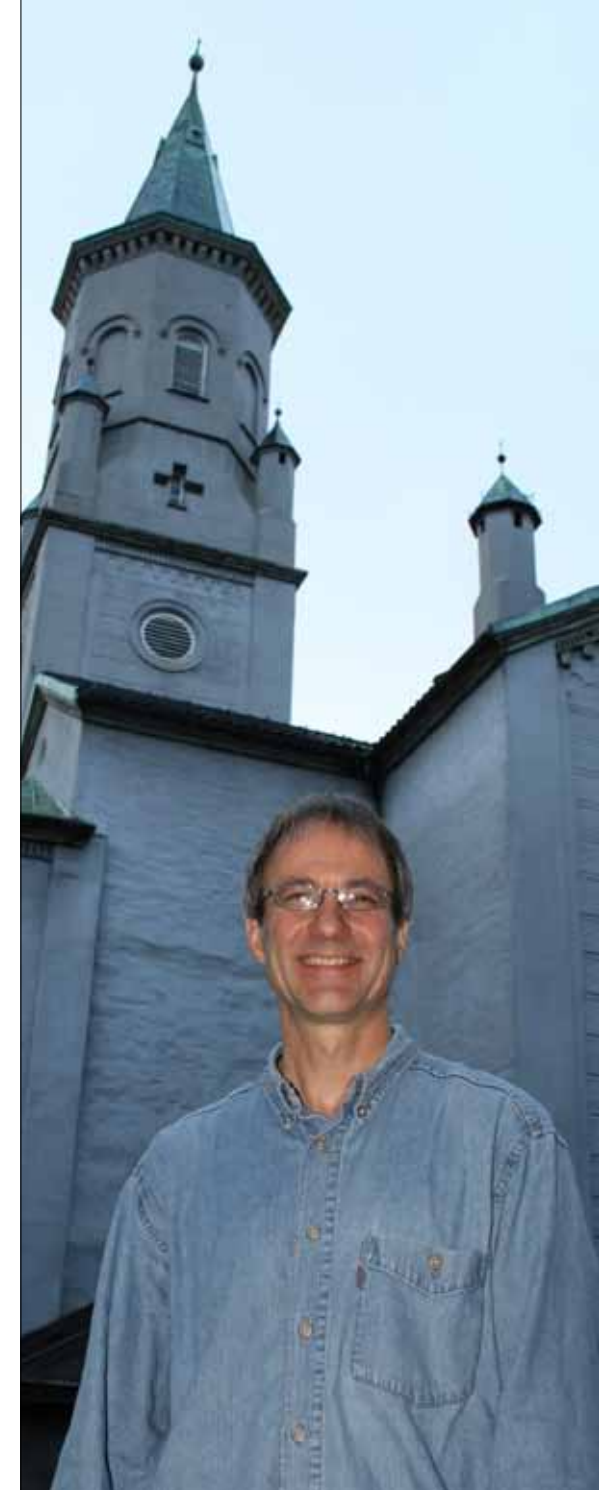
- I stedet for å banke moral ned over hodet på oss, løfter læren om Kroppens Teologi opp Kirkens lære og ber mennesker om å reflektere over om ikke det samsvarer med våre dypeste ønsker og lengsler. Det er denne appellen til både hjerte og fornuften som jeg synes gjør Kroppens Teologi så spennende. Hvis vi er villige til å gi det en sjans, så kan vi se at Kirkens lære virkelig henger sammen på en måte som vi kan gripe fatt i - at den klassiske kristne moralikken er vakker, livsbejaende og flott!

- Tror du at de unge vil lytte til det du sier og følge Kirkens anbefalinger?

-Kirken kan ikke tvinge sin lære på noen. Men som kateketer kan vi opplyse de unge om logikken bak det som i første omgang kan se både vanskelig og umulig ut. Vi kan komme med informasjon som kanskje ingen har gitt dem ennå. Gi dem redskaper så de selv kan velge, og da må vi tale et språk som er relevant for dem. Vi kan ikke være moralistiske eller loviske, da lukker de seg. Jeg har stor tro på fornuften, på de unges evner til å ta til seg kunnskap og gjøre god valg, såfremt de har kunnskap og støtte rundt seg...

ANNE SAMUELSEN

Kateketvikar Erik Andvik har brukt noen år på å studere sin bibel og som fremdeles er ansatt i Wycliffe, der han driver aktivt med sitt yrke som lingvist og bibeloversetter.

MOT TIL Å FORSONES

Jeg kjenner en dame som pleiet en be- kjent av seg i den siste fasen av hans liv. Kontakten med barna var brutt lang tid tilbake. På hennes initiativ, ble barna informert om hans situasjon, og da mannen døde kort tid etter, var det med dem rundt seg, fredfylt og lykkelig.

Når forsoning skjer mellom mennesker, når kjærligheten på ny tennes, da vet vi at vår Herre Jesus Kristus er nær - da vet vi at Guds vilje skjer på jorden. Gud sier selv om sitt Ord at det ikke vender ”tomt tilbake til meg, men utfører det jeg vil, og fullfører det jeg sender det til.” (Jes 55.10-11). Det er vakkert og livsnødvendig for oss å motta Ordet og sakramentene, og likeså vakkert er det når vi får oppleve omvendelsens frukter.

Noen ganger, om overgrep, alvorlig svik og forbrytelser har funnet sted, kan tilgivelse være urimelig å forvente. Som kristne og medmennesker kan vi ikke legge byrder til andres tragedier ved å forvente det umulige. Men vi vet at bitterhet, fortvilelse og hat, er forferdelige lenker som kan ødelegge menneskenes liv. Samtidig vet vi også at forsoning ikke fullt ut kan finne sted uten en angrende synder (forbryter/overgriper). Noen ganger må vårt mot måles i evnen til å stole på, og overgi det umulige til Ham for hvilket alt er mulig. – Stole på, og be om at vår Herre i sin tid, og på sin måte, skal fri de fangne ut.

Andre ganger er forsoning avhengig av stor ydmykhet, særlig i følelsesladde konflikter i forhold til mennesker som vi vurderer som ”den skyldige” eller ”problemet”. - Og der vi som er, eller i hvert fall liker å tenke

på oss selv som skyld- frie – likevel er den som må initiativet og gjøre innrømmelser overfor en annen. Hvorfor skal vi måtte gjøre dette?

Jesus svarer: Fordi: ”Alt hva dere binder på jor- den, skal være bundet i himmelen; og alt hva dere løser på jorden, skal være løst i himmelen.” (Matt 18.18.) Vår vilje til forsoning har evighetsdimensjonen over seg. Hva betyr det å løse? Jesus sier: ”Elsk deres fiender, gjør vel imot dem som hater dere, velsign den som forbanner dere, be for dem som behandler dere ille...vår barmhjertige slik deres Far er barmhjertig.. Døm ikke så skal dere ikke selv bli dømt! Fordøm ingen så skal dere ikke selv bli fordømt, men et- tergi, så skal dere selv få ettergitt.” (Matt 16.18-20)

Han forventer selvsagt ikke at vi ettergir, bøyer oss og elsker ”våre fiender” med gode, varme følelser, men av god vilje. Vår tids forveksling av kjærlighet som ensbetydende med gode følelser, har skapt mye forvirring. Men kjærligheten er først og fremst viljen til å gjøre den andre vel. Derfor kan ekteskap overleve både gode og onde dager. Der de opprinnelige følelsene kan ha kommet i bakgrunnen, kan men- nesker som har vilje til å elske hverandre, med Guds hjelp, nære og bevare en kjær- lighet som overstiger all menneskelig for- stand og grenser.

AS

Ungdomsmesse for en ny generasjon

En ny generasjon med katolikker vokser frem. En gang i måneden samles vi ungdommer for hyggelige, sosiale og åndelige aktiviteter. Vi har en ungdomsmesse. Ungdomsmesse er noe for alle, enten du er en blyg konvertitt, eller en utadvent skøyer. Vi samles for å styrkes i vennskap, og for å styrkes i troen.

Kvelden begynner med spill og samvær i kantinen på St. Paul skole, der deltakere blir møtt av brettspill og litt å bite i. Eirik Sukke, lærer på St. Paul skole og leder for ungdomsmessen, fordeler oppgavene i mel- lom oss.

Tiden går, stemningen består og kirke- klokken begynner å ringe. I messen spiller vi nye og gamle sanger, på den betingelsen at de er fine og at de ikke strider mot kirkeåret. Deltakere leser lesning og for- bønner, bandet spiller og resten av deltak- erne synger med på sitt beste.

Under messen har ungdomspresten vår, dom Benedict, veldig god kontakt med alle i kirken. Han kommer med åpne spørsmål, spørsmål det ofte er vanskelig å besvare. Han sørger også for at vi forstår innholdet i prekenen og evangeliet. For- rige ungdomsmesse gjorde han noe veldig fint. Han forklarte oss hvordan en som har begått en stor synd ikke kan motta Guds Nåde, gjennom et sakrement. Dette viste han oss med å spreie vann (nåde) over to planter (mennesker). Den ene planten mottok vannet helt greit, men den andre var dekket av en plastpose, altså av synden. Den kunne derfor ikke motta Guds Nåde.

Etter en fantastisk messe kommer vi opp til kantinen. Vi blir møtt av et fantastisk måltid, og dét avslutter kvelden.

HANS AUGUST MEHREN WADE

Ferming 12.-13. mai

I år faller vår tradisjonelle fermingsdag, Kristi Himmelfartsdag, på 17. mai. Derfor har vi bedt om en annen dato, og vi har vi fått tildelt to dager for ferming i St. Paul menighet. Selv med to gudstjenester, blir det for trangt i vår egen kirke, så vi vil i år igjen være i Johanneskirken. Følgelig blir det ferming i Johanneskirken:

Lørdag, den 12. mai kl 11.00 (merk klokkeslettet!) og

Søndag, den 13. mai kl 13.00.

Biskop Bernt har også i år påtatt seg å komme til oss for å meddele fermingens sakrament.

Ungdom som går i 8. klasse nå og vil fermes, skal begynne undervisningen til høsten (9. klasse). Undervisningen går over to år slik at de konfirmeres våren 2014 når de er i 10. klasse.

De kan melde seg på ved å skrive mail til kateketen: erik.andvik@katolsk.no. Det blir innskrivingsmøte i mai.

Førstekommunion

I de senere år er det blitt stadig flere barn til førstekommunion, faktisk så mange at det er blitt for trangt i kirken. For å hjelpe på plassmangelen vil vi i år ha tre førstekommunionsgudstjenester på norsk, i tillegg til at 25 polske barn har sin første- kommunion i den polske messen.

Førstekommunionsmessene blir altså:

Lørdag, den 28. april kl 11.00 og sam- me dag kl 13.00, og

Søndag, den 29. april kl 13.00 og for polsktalende barn kl 15.00.

De som har spesielle ønsker angående dag og klokkeslett, bes melde dette til kateke- ten så snart som mulig.

Messeplan for Den stille uke og påsken

St. Paul kirke

Lørdag 31. mars
kl. 18.00 Spansk messe

Søndag 1. april, Palmesøndag

kl. 09.00 Messe
kl. 11.00 Høymesse
kl. 13.00 Tamilsk messe
kl. 15.00 Polsk messe
kl. 18.00 Engelsk messe
kl. 19.30 Polsk messe

Skjærtorsdag, 5. april

kl. 16.00 Vietnamesisk messe
kl. 18.00 Messe til minne om innstiftelsen
av Eukaristien
kl. 20.00- 24.00 Tilbedelse
kl. 20.00 Vietnamesisk
kl. 20.45 Tamilsk
kl. 21.30 Norsk
kl. 22.15 Polsk
kl. 23.00 Filippinsk

Langfredag, 6. april

kl. 11.30 Tamilsk korsvei
kl. 15.00 Langfredagsgudstjeneste
kl. 17.00 Vietnamesisk korsvei
kl. 18.00 Filippinsk/engelsk korsvei

Påskeaften, lørdag, 7. april

kl. 09.30 Velsignelse av påskematen (Polsk)
kl. 10.15 Velsignelse av påskematen (Polsk)
kl. 11.00 Velsignelse av påskematen (Polsk)
kl. 12.00 Velsignelse av påskematen (Polsk)
kl. 18.00 Vietnamesisk påskevigil
kl. 22.00 Påskenattsliturgi

1. påskedag, søndag 8. april
kl. 09.00 Vietnamesisk messe
kl. 11.00 Høymesse

kl. 13.00 Tamilsk messe
kl. 15.00 Polsk messe
kl. 18.00 Engelsk messe
kl. 19.30 Polsk messe

2. påskedag, mandag 9. april

Ingen messe kl. 9.00.
kl. 11.00 Norsk messe
kl. 13.00 Vietnamesisk messe
kl. 14.00 Filippinsk/engelsk messe
kl. 16.30 Litauisk messe
kl. 18.00 Tamilsk messe.

Marias Minde

Palmesøndag, 1. april

kl. 10.00 Høymesse

Skjærtorsdag, 5. april

kl. 15.30 Tamilsk messe
kl. 18.00 Norsk messe til minne om
innstiftelsen av Eukaristien
Mulighet til polsk skriftemål
Kl. 20.00 Polsk messe

Langfredag, 6. april

kl. 15.00 Langfredagsgudstjeneste
kl. 16.00 Polsk skriftemål
kl. 17.00 Polsk langfredagsgudstjeneste

Påskeaften, lørdag, 7. april

kl. 18.00 Påskevigil
kl. 20.00 Polsk påskevigil

1. påskedag, søndag, 8. april

kl. 10.00 Høymesse

2. påskedag, mandag, 9. april

kl. 10.00 Messe

St. Olavs kapell på Voss

Palmesøndag, den 1. april

kl. 11.00 Ordets gudstjeneste

Tirsdag, 3. april

kl. 10.00 – 17.00 Retrettdag med foredrag,
tilbedelse, mulighet for skrifte og messe kl
16.00.

Langfredag, 6. april

kl. 17.00 Langfredagsgudstjeneste

1. påskedag, søndag 8. april

kl. 11.00 Høymesse

Sogn og Fjordane

31. mars Lørdag

Sogndal

12.00 Skriftemål/Spowiedź
12.30 Messe /Msza św

Eid

17.00 Messe

1. april Palmesøndag/Niedziela Palmowa

Førde – Bedehus

09.00 Skriftemål/Spowiedź
10.00 Messe/Msza św

Florø

14.30 Skriftemål/Spowiedź
15.00 Messe /Msza św

5. april Skjærtorsdag/Wielki Czwartek

Førde – Bedehus

17.00 Skriftemål/Spowiedź
18.00 Messe/Msza św
19.00 Tilbedelse/Adoracja

6. april Langfredag/Wielki Piątek

Førde - Bedehus

17.00 Skriftemål/Spowiedź
18.00 Langfredag liturgi/ Liturgia W.
Piątku
19.00 Tilbedelse/Adoracja

7. april Påskevigilien/Wielka Sobota

Førde - Bedehus

19.00 Skriftemål/Spowiedź
20.00 Matvelsignelse/Poświęcenie
pokarmów
Påskeaften liturgi/Liturgia Wigili Paschal-
nej

8. april 1. påskedag/ Niedziela Wielka-
nocna

Loen

08.30 Skriftemål/Spowiedź
09.00 Messe /Msza św

Årdalstangen

13.30 Skriftemål/Spowiedź
14.00 Messe /Msza św

9. april 2. påskedag /Poniedziałek Wiel-
kanocny

Førde – Bedehus

09.00 Skriftemål/Spowiedź
10.00 Messe/Msza św

Vik

14.30 Skriftemål/Spowiedź
15.00 Messe/Msza św

Tilsammen 61 konfirmanter dro på leir til Sætervika Ungdomssenter ved Ytre Tysse i Samnanger sammen med disse lederne: Mirza Hernandez (leirsjef), Ines Hernandez (praktisk leder), Karthiha Edward, Camilla Cistarnas, Marian Strand, Torbjørn Larsen, David Ottersen, Hans Christan Mindaas, Jeninten Ethir, Monique Ailin Vassvåg, Mauricio Salazar, Natalie Correa, Johann Falkenberg, Dom Benedict (prest) og Erik Andvik (kateket)

Gøy på konfirmasjonsleir 13. - 15. januar

Det er jo alltid gøy å delta i en konfirmasjonshelg. Du møter nye ansikter eller du ser noen du kanskje ikke har sett på en stund. Førsteinntrykket av leiren var veldig bra.

Det var to hus. Et som vi bodde i, og et som vi spiste og hadde messer, morgen og aftenbønn i. Stedet hadde en fotballbane, en stor innsjø og en uteplass. I det huset vi bodde i var det en gymsal. Der hadde vi inneleker og vi hadde underholdning.

Da vi kom til leiren, ble vi delt inn i rom. Guttene på en fløy og jentene på den andre fløyen. Vi spiste fiskepinner og poteter til middag og senere hadde vi aftenbønn.

På lørdagen vekket en av lederne oss med dansing og høy musikk. Vi hadde først morgenbønn og etter det spiste vi

frokost. Vi delte oss inn i forskjellige aktivitetsgrupper. Jeg skrev meg opp på inneaktivitetsgruppen. Der spilte vi både kanonball og stikkball. Etter lunsj hadde vi to temaøkter, så spiste vi middag. Etter middag hadde vi pater prater. Vi lagde en rosenkrans fra bunnen av. Det var gøy selv om min ble et misfoster. Etter aftenbønnen gikk vi rett til sengs. Men noen av oss ble vekket av at noen av lederne hadde klint DAX voks i både fjesene og kroppene våre. Derfor var vi oppe og plagde livet av han som hadde nattevakt.

Søndagen var den verste dagen. Alle gruet seg til å gå hjem. Etter morgenbønnen spiste vi frokost. Etter det måtte vi sleike rommene. Vi velsignet rosenkransene. Vi spiste lunsj og hadde en messe før vi dro. Vi forlot stedet slik vi fant det, og deretter var bussen klar til å kjøre oss hjem. Alt i alt var hele opplegget en gøy opplevelse. Jeg anbefaler det sterkt.

ALEKSANDER SEJERSTED
KONFIRMANT, 10. KL ST. PAUL SKOLE

Er vi kalt til å lære norsk? Tanker om Kirkens flerkulturelle nåtid og fremtid

Vår menighet vokser i likhet med hele den katolske kirke i Norge raskt, og for det meste skjer dette gjennom innvandring. Dette skaper glede hos de fleste og bekymring hos noen. Hvordan skal kirkens fremtid se ut? Kan vi forberede oss til fremtiden? Vil Kirken bli mer splittet mellom de forskjellige nasjonale gruppene eller vil vi fortsette å feire Messen på norsk sammen? Hvordan er norsk katolisisme om 20 år? På den ene siden er det helt unødvendig å fundere på dette. Det er bare Gud som vet. Som vår sogneprest nylig sa i en preken til den polske gruppen, "Det er ikke bare tilfeldig at nettopp du er her i Norge og i Bergen i dag. Gud har kalt oss og ført oss hit, for at nettopp du skal være Hans disipler i denne byen." La oss fokusere på dette som er vår oppgave – å være Hans disipler. Å evangelisere, å vitne om vår tro på Jesus Kristus, å oppdra våre barn. Det å integrere de troende kulturelt og språklig er ikke Kirkens oppgave. I Kirken er det plass til oss alle! Jøder og grekere, vietnamesere og polakker, nordmenn og italienerne.

I praksis betyr det at vi trenger ikke en ensretting; ikke alt må være på norsk eller etter norsk mal, hvordan man enn skulle definere noe slikt. Men vi trenger heller ikke en større oppdeling, der hvor ting faktisk kan gjøres i fellesskap. Der vi kan berike hverandre med katolske tradisjoner fra hele kloden, ved hjelp av norsk språk som jo er det språket de fleste forstår, der bør vi også etterstrebe dette. Det er viktig at vi planlegger liturgi, evangelisering, katekese, barne- og ungdomsarbeid sammen – men vi kan i praksis utføre det på forskjellige

måter. For eksempel burde alle være kjent med Bispedømmets Pastoralplan for barne- og ungdomsarbeid, men hvis tiltakene iverksettes både på norsk og på andre språk, så er det bare flott! Det som er viktig i denne prosessen er å ikke miste vår tro og å ikke å miste noen troende hverken til andre kirkesamfunn, eller til den sekulære verden. Men nettopp derfor er det kanskje på tide å invitere til debatt rundt fremtiden for vårt katolsk flerkulturelle fellesskap i Norge. I hvilken grad skal en minoritetskirke – for vi katolikker er fortsatt en liten minoritet i Norge – være preget av en situasjon hvor flere og flere troende og deres sjelesørgere har et annet morsmål enn norsk? Dette er ikke et nytt fenomen i katolsk sammenheng i Norge, men nå er det mer tydelig enn for tretti år siden. Vi klarer det rimelig bra innen vår menighet, med så mange som seks prester og mange trofaste frivillige. Men hvis vi ser på samfunnet rundt oss, på skolehverdagen til våre barn og deres deltakelse i sosiale medier er situasjonen vanskeligere og krever at foreldre, kateketer og sjelesørgere også kjenner til deres verden; den verden som i all hovedsak er på norsk. For å forstå, for å gi råd, for å hjelpe, for å beskytte. Hvis Gud har kalt oss til å vitne om Ham i Bergen, og i Norge, så har Han også kalt oss til å lære språket og forkynde Evangeliet også på norsk.

EWA BIVAND

Paulusfest 29. januar med innvielse av statuene

- Paulus er ikke bare et navn, han er et monument for spredningen av Jesu Kristi glade budskap! Dette sa p. Michel Beckers før innvielsen av statuene av St. Paulus og Sta. Sunniva 29. januar.

- Og derfor skal Paulus sammen med Sta. Sunniva ikke bare pynte dette kirkebygget, ikke bare prege menigheten og skolen, men monumentet, statuen, skal minne oss om at menigheten og skolen er kalt og har en oppgave i samfunnet – i verden, og det er som Paulus og Sta. Sunniva respektive har gjort; ved begynnelsen av kristendommen i Midtøsten, og i Norge; forkynne Jesu Kristi evangelium om kjærlighet, fred og rettferdighet for alle.

Avslutningsbønnen var slik:

Gud, all nådes og hellighets kilde, se i godhet til oss, dine tjenere som har fått disse statuer av den hellige Paulus og den hellige Sunniva. Gi oss å oppleve kraften i St. Pauls og Sta Sunnivas forbønn, de som er lysende vitner om et evangelisk liv. Ved kristus, vår Herre. Amen

Vi gjengir også p. Beckers' preken under:

Paulus som vi feirer i dag, er antagelig født i løpet av det første tiår, derfor feiret vi et helt Paulus-år for 3 år siden.

Paulus ble født i Tarsos i det nåværende

Tyrkia. Han studerte i Jerusalem på fariseerskole, hos den innflytelsesrike Gamaliel og ble en fanatisk fariseer. I den første lesning fra Apostelgjerningene, har vi hørt ham fortelle om det og om sin omvendelse på vei til Damaskus.

Paulus selv beskriver denne begivenheten som et kall. I Galaterbrevet skriver han: «Paulus, apostel, kalt – ikke av mennesker, men ved Jesus Kristus og ved Gud Fader» (Gal 1,1). Det er dette kallet til Paulus vi minnes den 25. januar, og i dag også kallet til sammen å være St. Paul menighet her i Bergen.

Paulus' kall betydde ikke bare en omveltning i hans eget liv, men også et avgjørende vendepunkt i kristendommens historie. Takket være ham kom Jesus-bevegelsen utover grensen for den jødiske religion. Takket være ham er Kirken blitt katolsk, universell, for alle, for menneskene av alle språk og kulturer.

Paulus blir kalt Kristendommens annen grunnlegger etter Kristus. Hans brev er de eldste kristne dokumenter som vi har og de gir opplysninger om de første kristne fellesskap utenfor Israel, - de fleste grunnlagt av Paulus. Hans evangelium kaller han Evangeliet til Jesus Kristus, som han sammenfatter kort og kraftig: Kristus har frigjort menneskene fra det onde og fra synd ved sin død på korset og sin oppstandelse. De kristne er i Kristus Jesus gjenfødt til nye mennesker og i dette fellesskapet av de i Kristus gjenfødte finnes det ingen

Forts. s. 16

P. Michel Beckers, som i sin tid som sogneprest i menigheten tok initiativ til å få satt opp statuer av St. Paul og Sta. Sunniva i nisjene ved kirkens inngangsdør, hadde tatt turen fra Frankrike der han bor for å feire messen og innvie statuene. Han tok i mot offergavene (øverst), og ville gjerne bli forevigt sammen med sognepresten (t.v.) og den nye bronseskulpturen av St. Paul etter messen (nederst).

Fra. s. 14

forskjell mellom jøder og grekere, slaver eller fribårne, mann eller kvinne, for alle er ett i Kristus! (Gal. 3,28)

Akkurat denne korte teksten fra Galaterbrevet 3,28 står på brevrullen Paulus hold-er i den ene hånden på statuen som kommer på kirkens front... slik at menigheten blir minnet om, og forkynner, kallet til frihet, likhet og enhet eller solidaritet. I følge Paulus må kristne leve som frie mennesker, frigjort fra alt som binder en til seg selv og alle mulige avguder, frigjort også fra innbilskheten til å kunne rettferdiggjøre seg selv ved en strikt lovydighet (jfr Gal 5,13).

Det er to nøkkelord som Paulus bruker for å beskrive hvordan et kristent liv utvikler seg: Det er et liv besjelt - eller i det minste inspirert - av Ånden og i kraft av Guds nåde. Når man møtes til gudstjeneste blir man derfor hilst av den som forretter med den samme hilsen som Paulus retter til sine menigheter:

-Vår Herres Jesus Kristi nåde, Guds kjærlighet og den hellige Ånds samfunn, være med dere alle!...

- Der hvor Herrens Ånd er, der er også frihet" (2. Kor 3,17).

Denne friheten viser seg i det brede mangfold av gaver som Gud skjenker de troende i hver menighet. Paulus bruker et bilde av "Kristi Legeme" for å forklare hvordan en menighet er bygget opp og utvikler seg. "Hos hver enkelt ytrer Ånden seg på en måte som tjener til det felles beste" (1. Kor.12,7). Ved utfoldelsen (blomstringen) av egne gaver og talenter som en kristen får av Ånden, bidrar hver enkelt til vekst og blomstringen av hele menigheten. Det blir sakramental uttrykt ved hver Messe når vi

mottar kommunionen og svarer "Amen" på kommunionutdelerens appell: Kristi Legeme!

I annen lesning hørte vi: «I all vår trengsel gir Han oss mot og styrke, slik at vi takket være den trøst vi selv får fra Gud, også skal kunne stå andre bi i deres nød».

På spørsmålet stilt til en som vil inntrø i et kloster: "Hva søker du"; svarer kandidaten: Guds barmhjertighet og deres fellesskap. Akkurat det søker de fleste som vil bli katolikk: Guds barmhjertighet og en levende menighet. Og en levende menighet det er å ha styrken til å være til for hverandre, å stå hverandre bi, å være der for hverandre når det trengs.

Til sammen har jeg vært pastor her i St. Paul menighet i 21 år på 70- og 90-tallet og rundt millenniet. På slutten av 60-tallet så var det vel 600 medlemmer, og den gangen allerede et aktivt skole- og ungdomsmiljø. De mange utlendinger, flyktninger og tilreisende har vært en velsignelse og berikelse for St. Paul menighet: deres ofte glade tro har vært smittsom.

Jeg har møtt mye godhet, overbærenhet og vennskap... og alt dette ønsker jeg dere videre. For å avslutte med enda et Paulusord: «Vi har satt vårt håp til Herren. Han vil hjelpe dere i fremtiden også! Men da skal også dere hjelpe til ved deres forbønn; og som Gud gir oss sin hjelp på manges bønn, skal da også takken lydes fra manges munn» (2. Kor 1,10-11).

Mer om denne dagen på side 3 og 27.

Sang og dans på menighetsfesten i St. Paul skoles gymnastikksal etter at statuene av St. Paul og Sta. Sunniva var blitt innviet. Her ble det også servert både varm og kald mat fra mange land.

Å forkynne budene - del 1 Å FORKYNNE JESUS - OPPFYLLER BUDENE

I arbeidet med kristen forkynnelse, enten i samfunnet generelt, eller til våre egne konfirmanter, støter vi stadig på budene som tilsynelatende uoverstigelig hinder for tro for de mennesker som er vokst opp i en kultur der individuell frihet, grensesprengende utfoldelse, og et nihilistisk forbruk dyrkes som det første viktigste bud. Hvordan kan vi nå det moderne mennesket når all tale om konsekvensene av synd og en kommende dom kun skaper angst, sinne og avvisning? Hvordan kan vi snakke til mennesker som omfavner toleranse, fornuft, teknikk og vitenskap som det eneste saliggjørende, men som i sin avvisning og kamp mot kristen tro, kanskje er mer preget av angst og vonde barndomsopplevelser enn av de før nevnte idealer?

For å ta det siste og vanskeligste først: Det var min erfaring da jeg som tenåring og ung voksen avviste kristentroen, og nå etter å ha lyttet til en rekke troshistorier, eller rettere sagt: ”manglendetroshistorier” - at kristne som forkynner en angstfylt tro,

der rigid og dømmende loviskhet overskygger kjærlighetsbudskapet, kan støte mang en svak og søkende sjel ut i mørket. Dette er det store ansvar alle som bærer kristennavnet har. For tar vi på alvor at alle mennesker er skapt i Guds bilde, og derved intuitivt vet noe om hvem Gud er, og at de ifølge Augustin har urolige hjerter ”inntil det finner hvile” i ham, så forventer en forvirret, kanskje såret og søkende sjel å finne en avglans av Gud hos dem som bærer Hans navn. Den forventer å finne et gjenskinn av Ham som kommer med ”gledesbud til de fattige”, ... og utroper ”et nådeår på Herrens vegne” (Luk 4.18). Den forventer at vi, som går i lære hos Jesus Kristus, som Ham, skal være ”milde og ydmyke av hjerte”, *Jmf. Matt 11.29*, og reflektere sannheten som troen forkynner: ”Deus caritas est” (1 Joh 4.8)- kjærligheten. – Og at vi kristne ”om nødvendig med ord”, (*Den Hellige Frans/Mor Teresa av Calcutta*) skal peke på Ham som er veien, sannheten og livet.

Mens kristne i det daglige finner at handling og holdning blir den forkynnelse som er mest troverdig, må kateketen forkynne med ord. Kateketen må forkynne budene,

som mange ofte assosierer med Det gamle testamentets sinte, straffende og tordnende Gud, på en slik måte at det blir trygt, forståelig og relevant. Men våre ord står aldri alene, fordi de er bygget på og næres av Ordet. Vi forkynner aldri alene, men intimt forbundet med vår Gud som er Kjærlighet. Denne kjærligheten som allerede er ”utøst i våre hjerter ved Den Hellige Ånd som han har gitt oss”, *Rom 5.5*.

Der første bud så strengt lyder: ”Du skal ikke ha andre guder enn meg”, forklarer, oppfyller og opplyser Jesus oss om hvordan dets positive vri får leve i vår kristne forståelse. Fordi han vet at vi ikke kan leve ut, og holde dette budet gjennom frykt for en autoritær, dømmende og skremmende Gud, fyller han det med alt hva mennesket trenger av hjelp til å holde det, av alt som skal skinne gjennom oss når vi holder det. Han fyller det med den mest tillitsfulle av alle relasjoner: Jesu egen relasjon til sin Far i Himmelen!, idet han lærer oss å be: ”Fader vår. Du som er i himmelen”.

Og når vi i annen Mosebok leser: ”Du skal ikke misbruke Guds navn”, så svarer Jesus for oss, i denne kjærlighetsfulle relasjonen som ber, og håper på, at nettopp denne bønner skal virkeliggjøres i våre liv: ”Helletet vorde ditt navn”. – At vår kjærlighetsfulle Fars navn skal få skinne på jorden, i første rekke gjennom Kristi liv og død, men levd og forkynt gjennom takksigelse, ydmykhet, nestekjærlighet og glede i oss!

Når tredje bud lyder ”Du skal holde hviledagen hellig”, så fyller Jesus dette med vår inderlige bønn for Kirken og menneskenes liv, som på en særlig måte begynner og oppfylles på ukens første dag: ”Skje din vilje som i himmelen så og på jorden” – med de troendes forening med Gud og hverandre i det himmelske måltid! Og slik

kan Jesu ord i Evangeliene svare, utfylle og oppfylle alle budene for oss, om vi tillater ham å gjøre det. På denne måten blir våre nihilistiske øyne, som med motsatt fortegn hos en troende, kan forvandle seg til et skrupuløst blikk, vendes mot Ham som alene kan bevirke miraklene i våre liv, Ham som alene kan gi oss den nåden vi trenger for å elske - og holde hans bud. På denne måten kan vi tørre å se vår egen synd på innpust, fordi den på utpust overlates til Jesus Kristus som bønn til en kjærlig og rettferdig Far. Hvilken troens gave vi kan få gi videre!!!

Men denne sannheten om menneskers relasjon til Gud og til hverandre - en sannhet hugget på steintavler, og denne Jesu kjærlighet som bekrefter og oppfyller denne sannheten, er selvsagt ikke noe som kun er hjemmehørende i våre private rom og menigheter! Vår pave Benedikt beskriver i sin siste encylica ”Kjærlighet i sannhet” hvordan vår kristne livsforståelse må gjennomsyre og styre de troendes liv, ikke minst i et globalt og offentlig perspektiv! Gud er alle menneskers Gud, de troende er alle menneskers tjenere, og vårt engasjement kan bevege seg i stadig større sirkler. Fra det personlige rom, via menigheter og ut i samfunnet generelt. Det er ingen ende på hvor Gud kan lede sine troende. Men som pave Benedikt skriver, må vi ha denne ubestridte forankring i troens sannheter, i denne sammenheng budene, for: ”uten sannhet glir kjærligheten over i sentimentalitet, et tomt skall som fylles vilkårlig. I en kultur blottet for sannhet, er dette en dødelig trussel mot kjærligheten.” Vår oppgave som troens tjenere er altså i første omgang å ha blikket så forankret i budene og de absolutte sannheter, at vår kjærlighet kan bli virksom og vår forkynnelse troverdig.

ANNE SAMUELSEN

Vi ønsker å bidra
til en verdig gravferd

Døgnvakt

55 55 16 16

Velkommen til Solstrands Begravelsesbyrå

Solstrands begravelsesbyrå hjelper deg med alle de vanskelige gjøremål som dukker opp i forbindelse med gravferden. I den vanskelige tiden når en av ens nærmeste er gått bort, velger de fleste å overlate de nødvendige gjøremål til begravelsesbyrået. Vi ordner alt papirarbeid, transporter, blomster, musikk, sanger og dødsannonser. Vi sørger også for at de aktuelle støtteordningene kommer til anvendelse.

Hermann Foss gate 11, 5007 Bergen
Telefon: 55 55 16 16
Telefaks: 55 31 48 27

Avd. Laksevåg: E-post: post@solstrands.no
Damsgårdsveien 210 www.solstrands.no
Telefon: 55 34 35 90

”Ta ditt kors og følg meg”

Kristi befalinger (Matteus 10.38 og 16.24) var fasongsydde bruksanvisninger for de kristne i de turbulente første tider, hvor de kristne (som bekjente seg til Kristus) måtte ta stilling til hvordan de skulle leve livet midt i forfølgelser, tortur og død. Kristi uttalelser har en enkel logikk, beregnet på folk som forsto seg på avtaler og handel: Vedkjenn du din tilhørighet til meg offentlig og mister ditt jordeliv som en følge, så skal jeg vedkjenne meg deg i evigheten og du skal få et nytt liv sammen med meg. Det var pakten, uttrykt i Kristi ord. Ved å gå på akkord, ved å fornekte sin tilhørighet til Kristus overfor myndigheter, sparte man kanskje sitt jordeliv, men mistet definitivt det himmelske.

Kristus har ikke uttalt seg (så vidt jeg vet, og jeg vet ikke mye), og ga oss ingen direkte bruksanvisning på kristent liv utenom dette, ikke noe som er beregnet på fredelige forhold og for en situasjon uten forfølgelser, tortur og død for de kristne. Men man føler et behov for en slik ”bruksanvisning” her og nå. Drastiske endringer i ens livssituasjon (død av ens nærmeste, plutselig sykdom) kan vekke et slikt behov. Man må gi sitt liv et nytt mønster, og man ser etter en modell å omorganisere sitt liv etter. Det er da at Kristi befaling blir interessant og ”Ta ditt kors og følg meg” aktuell.

”Kristi etterfølgelse” er et tungt tema i Kirken, mange mennesker har gjennom århundrenes løp beskjeftiget seg med det, mye er talt og skrevet om det. Uten å måtte tygge seg gjennom dette tunge materialet, står det likevel klart frem at

Kristi befaling var gitt i helt andre tider og for helt andre forhold. Spørsmålet dukker da opp: kunne man ikke aktualisere Kristi befaling for vår tid, lage en leveregel for seg selv basert på det tidløse i budskapet, for dagens mennesker? Ved igjen å se grundig på Kristi budskap og finne de elementer i det som er allmenngyldige uansett tider og forhold. Inspirasjonen til dette kom med dom Alois’ preken ”den daglige troskap i vårt liv til Evangeliet, ... om det enn koster oss dyrt” er jo ganske nær en dagens bruksanvisning til Kristi etterfølgelse.

Evangeliet står i motsetning til den verden vi lever i, og vi kan ikke være sikre på at det ikke engang kommer forfølgelser over oss kristne – også her i vårt land. Det dreier seg ikke om lidelse for lidelsens egen skyld, men at vi må være rede til å bære lidelse for Evangeliets skyld, når det blir krevet av oss. Det dreier seg ikke bare om det store, det blodige martyrium, men også om det lille martyrium, den daglige troskap i vårt liv til Evangeliet, hvor vi ikke gir opp, om det enn koster oss dyrt.

Det var nettopp denne tanken som var det sentrale i Frans av Assisis liv: Han forsøkte å leve evangeliet. Men hva sier Kristus egentlig:

Ta... ditt... kors...(og)... følg meg

Ta = finn, grip, velg og hold fast ved, benytt, bruk
ditt = finn eget kors (ikke Kristi kors)
mulig kors =
- å arbeide med dine ufullkommenheter som står mellom deg og Gud,
- å akseptere lidelsene i ditt liv som læremestre for din åndelig utvikling.
følg meg = gjør det samme i ditt liv som jeg har gjort i mitt, etterlign meg i dette!

For å kunne ”følge” Ham, gjøre det samme, altså etterligne Ham, må man være klar over hva Kristus har gjort i sitt liv. Det ser ut til at Han arbeidet på tre plan:
[1] undervisning,
[2] nestekjærlighets-gjerninger,
[3] Hans pinsler og korsfestelse, Hans opphold i dødsriket og Hans oppstandelse.

Disse tre handlingsgrupper står frem som uavhengige av tider og samfunnsforhold de kristne har levet og lever under:

[1] Vi kan undervise oss selv, gjennom meningsutvekslinger med andre og gjennom å studere Kirken gjennom bibelen og andre bøker. Men først og fremst kan vi i vår hverdag benytte de anledninger som byr seg, til å fortelle søkende mennesker om det glade budskap, (dette er vår apostoliske sendelse). Vi kan fortelle om at Gud er kjærlighet, Han elsker oss, at Han vil være sammen med oss etter vår død, at Han lot sin sønn dø på korset for å sone våre synder og for at Gud fra da av kan og vil tilgi våre synder vi angre. At det venter barnekår for oss hos Ham.

[2] Når det gjelder nestekjærlighetsgjerninger har vi rikelig adgang til praksis, selv om vi ikke kan lege de syke, vekke døde til liv, eller tilgi menneskenes synder. Men vi kan gi av vår tid til samtaler med

ensomme, hjelpe de syke ved å yte praktisk hjelp med deres hverdagsproblemer de trenger hjelp til, vi kan yte økonomisk hjelp (i den grad vi evner) til de trengende og vise solidaritet med dem av lav status, som er utstøtt fra samfundet.

[3] Nødvendigheten av brutaliteten i Kristi korsgang er vanskelig å forstå. Var dette nødvendig, og hvorfor var det nødvendig? Spørsmålet kan kanskje besvares av andre, klokere enn meg. Men jeg må her bare akseptere fakta: Kristus gjorde det! Han frelste oss, gjennom en total underkastelse til Faderens vilje og gjennom dette viste Han seg som et eksempel for oss: Vi bør også kopiere Ham i dette!

Vi kan i vår fattigslige ”etterfølgelse” ikke makte å gjøre alt dette som Kristus gjorde. Men vi kan gjøre lignende ting, gjerne ting nedskalert til våre små dimensjoner og fattige evner. Hans handlingssett, kan vi etterligne i egne liv. Med frivillig å akseptere lidelser, prøvelser, problemer vi sliter med, og gi vårt slit med slikt som en gave til Kristus, i anerkjennelse av, solidaritet med, og takk for Hans egne lidelser!

Han var jo gudmenneske. Vi er bare mennesker, som aldri kan konkurrere med Hans enorme innsats. Men vi kan gjøre det vi kan og aldri gi opp. Reise oss igjen når vi har snublet og falt på veien til Ham som er vårt livs mening.

GÁBOR SZILVAY

Valfart til Selja

Bli med på valfart til Selja, Norges eldste pilegrimsmål. Det blir messe i klosterruinene søndag 8. juli.

I samarbeid med Olsokkommisjonen organiserer St. Paul menighet katolsk messe på Selja søndag 8. juli klokken 8.30. Katolikker fra hele landet inviteres til å delta. Fr. Arnfinn Haram O.P. blir med på vandringen over øya (prosesjonen tar en halv time), og vil holde prekenen. Dom Alois Brodersen blir hovedcelebrant.

Seljumannamesse

Selja, «den heilage øya», ligger i Nordfjord og er stedet der Kirken i Norge ble født. Hulen der St. Sunniva og Norges første martyrer ble funnet er landets eldste kirketak, og de har minnedag 8. juli. Se de lokale lutherske menigheters program for helgen her: www.seljumannamesse.no. Vi inviteres spesielt til å bli med på den lutherske gudstjenesten kl. 11.00. St. Halvardsguttene vil synge da, og de holder også konsert i Selje kirke lørdag kl. 18.00. Det blir i tillegg en spennende konsert kl. 22.00 lørdag.

1.-7. juli kan du bli med på pilegrimsvandring fra øya Kinn til Selja (Mer info: prest@seljekyllkjene.no).

Hellig øy

Alle pilegrimer besørger selv transport til Selje og overnatting der. Vi organiserer transport til og fra øya søndag. På nettsiden selje.kommune.no finnes mer informasjon om Selje og transport- og overnattingsmulighetene (Klikk på «Opplev Selje» i høyremargen). Bestill overnatting snarest! Det kommer mer informasjon om valfarten til Selja på vår menighets hjemmeside etter hvert. Følg med!

caritas St. Paul

Norskundervisning. Språkhjelp- og språktreningsgruppe i norsk for innvandrere søndager ca kl 16 på St. Paul skole. Kontaktperson: Klara Wåde, klaraawade@gmail.com

Håndarbeidsklubben møtes torsdager kl 17-19 i Birgittakjelleren. Kontaktperson: Kari Berle Nilsen, mobil 993 70 202.

Tirsdagskirkekaffe arrangeres tirsdager etter kveldsmessen (Unntratt når det er Katolsk Forum). Kontaktperson Øysten Bildt, mobil 465 08 325.

Livets Gang

DØPTE

Rebecca Constantine
Chris Mikael Hagesæter
Olaf Marian Orlof
Dyveke Djuvan-Skarsvåg
Adeline Husby
Ovija Victor
Alexander Matteo Pedersen
Mikolaj Mazurkiewicz
Amalie Siazon Kutschker
Aaron Sauter Berle
Andrea Mjåtvedt Thowsen
Elise Jårvik
Stian Jårvik
Maksymilian Piotr Janczura
Emil Messi Awraha
Oliwia Natalia Matuszczyk
Ksawier Kristoffer Brozek

Nathanael Rafael Strand
Loureiro
Karol Faszczowy
Rosan Jeyaruban
Elias Angelo Stenhjem
Puccio
Mariela Artamendi
Guldbrandsøy
Theodor Alexander
Johnsen Acevedo
Magnus Øy Pons
Anabella Rognstad-Borges
Mika Anna Dudarenko
Johannes Aadland Høen
Sofia Dokova
Paulina Maria Dobosz
Neil Alexander Lønne
Ulf Løset

Nickolas Echavez
Michelsen

TATT OPP I KIRKEN

Marita Moe Sandven
Solveig Dāvøy Holth
Erik Andreas Heyerdal
Holth

DØDE

Violet Maria Tvedt
Sr Pia Hersbach
Eliene Ribeiro Brandal
Oddbjørg Lien
Ema Trinidad Navarro
Candia

Mater Dolorosa

Mange vil ha lagt merke til at statuen av Jomfru Maria har fått klær og slør. Før siste oppussing av kirken stod hun hvitmalt med gyllent hjerte mot en blå bakgrunn og med en krans av tolv stjerner om hodet, noe som ledet tankene hen til Johs. Åp. 12, til kvinnen ikledt solen, med månen under føttene og med en krans av tolv stjerner om hodet.

Men det er ikke dette bildet som er bakgrunnen for vårt Mariabilde. Hun er fremstilt som "Smertens Mor", "Mater Dolorosa", stående under Sønnens kors. Dette var mer tydelig før restaureringen i 1972, da det gamle krusifikset ennå hang i kirken. Det var i samme stil som Maria, Josef og apostlene, men ble dessverre ødelagt etter oppussingen av kirken. Med det nye krusifikset kan man ikke se at Maria lidende står under korset. Nå er hun bekledd etter spanske forbilder med sort slør og med hjertet gjennomboret av syv dolker, Smertens Mor, under korset.

Messer og gudstjenester i St. Paul

ST. PAUL KIRKE

Søndag

Kl 09.00 Messe på norsk.
Kl 11.00 Norsk høymesse med kirkekaffe.
Kl 13.00 Forskjellige språk, unntatt 1. søndag i måneden, 2. søndag: vietnamesisk, 3. søndag: spansk, 4. søndag: tamil.
Kl 15.00 Messe på polsk.
Kl 16.30 Messe på fransk (2. søndag i måneden).
Kl 18.00 Messe på engelsk.
Kl 19.30 Messe på polsk.
Kl 13.00 Ingen messe kl 13 i sommer-ferien.

Mandag

Kl 11.00 Messe m/kirkekaffe.
Kl 18.00 Tilbedelse på tamil. (Rosenkrans i oktober og mai. Korsvei i fastetiden.)
Kl 19.00 Messe på tamil

Tirsdag

Kl 18.00 Rosenkransbønn og tilbedelse. (Unntatt juli og august)
Kl 19.00 Norsk messe med Åpen Kirkekaffe i Birgittakjelleren de fleste tirsdager

Onsdag

Kl 18.00 Tilbedelse på vietnamesisk (Rosenkrans i oktober og mai. Korsvei i fastetiden)

Kl 19.00 Messe på vietnamesisk

Torsdag

Kl 19.00 Messe på norsk

Fredag

Kl 10.20 Messe m/St. Paul skole (unntatt skoleferien og ved skolefri)

Kl 19.00 Messe på norsk (1. fredag i måneden: polsk).

Ca. kl 19.40 Sakramentsandakt. (Unntatt juli og august). Anledning til skrifte.

1. fredag i måneden er messen og tilbedelsen på polsk. Det er anledning til skriftemål fra kl 18.00.

Lørdag

Kl 18.00 Messe på latin (søndagens messe).

3. lørdag i måneden filippinsk messe kl 18.
Messer for førstekomunionsbarna kl 14.30 og for konfirmanter kl 12.00 kunngjøres i katekeseplanen.

2. lørdag i måneden vietnamesisk messe kl 15.00

Messeplanen legges hver måned ut på menighetens blogg: <http://bergen.katolsk.no>

Rosenkransbønn

i oktober og mai på fredager kl 18.30, dessuten på tirsdager kl 18.00 hele året unntatt i sommerferien.

Korsveiandakt

i fastetiden på fredager kl 18.30.

Åpen kirke

Kirken er åpen (sidedøren fra kirketunet/skoleplassen) i skoletiden, dvs. hverdager mellom ca. kl 08.30 - 14.00.

Skriftemål

Det er anledning til skriftemål i kirken hver fredag under sakramentsstilbedelsen (ca. kl 19.40-20.20), lørdag fra ca. en halv time før aftenmessen, og søndag ca. kl 10.00-10.45 (ta kontakt i sakristiet) og en halv time før engelsk messe. Presten er i skriftestolen i kirken eller i sakristiet. Skriftesamtaler er mulig etter avtale, på prestens kontor.

MARIAS MINDE

Nylandsveien 31, 5038 Bergen. Messetider: Lørdag, søndag, mandag: kl 10.00. Tirsdag- fredag: kl 09.00.

ST. OLAV SENTER

Finne, 5700 Voss. Messe søndag kl 11.00.

SOGN OG FJORDANE

Det feires messe i Førde -på norsk og polsk, i Loen på norsk- polsk-russisk-slovakisk, i Florø på norsk- polsk, tamilsk,

i Nordfjordeid på tamilsk, i Vangnes/Vik -på polsk, i Sogndal på engelsk-norsk, i Leirvik på polsk og i Øvre Årdal på polsk. Messelister for Sogn og Fjordane legges ut på Internett: www.forde.bergenpol.com. Den faste presten, P. Dariusz Buras, er å treffe på tlf 474 69 946 eller e-post dariusz.buras@katolsk.no. Adresse: Hafstadvegen 29, 6800 Førde. Messene i Førde finner sted i Bedehuset, Prestebøen 21, 6800 Førde.

Msza święte sprawowane są:

Førde -w języku polskim i norweskim, Loen -w języku norweskim, polskim, słowackim, rosyjskim, Florø -w języku tamilskim, polskim, norweskim, Nordfjordeid -w języku tamilskim, Vangnes/Vik -w języku polskim, Sogndal - w języku angielskim i norweskim, Leirvik -w języku polskim, Øvre Årdal - w języku polskim. Lista Mszy świętych w Sogn og Fjordane umieszczona jest w internecie - www.forde.bergenpol.com Kontakt z duszpasterzem ks. Dariuszem Burasem: telefon +47 474 69 946, e-mail dariusz.buras@katolsk.no adres: Hafstadvegen 29, 6800 Førde Msze święte w Førde odbywają się w domu modlitwy (Bedehus) przy ulicy Prestebøen 21, 6800 Førde.

NASJONALE GRUPPER

Afrikansk kirkegruppe. Pascal Doudou Koria, 998 76 379, 55 28 09 72, doudou_pascal@hotmail.com

Filippinsk kirkegruppe. Virginia Capati, 53 50 06 51, 971 61 309, virginia.capati@yahoo.com

Latinamerikansk kirkegruppe. Rosa Quijada, 55 32 66 46, 964 69 071. Saul Garces, 939 12 552, 55 09 43 59.

Polsk kirkegruppe. Sylwia Sienkiewicz,

sylviabergen@hotmail.com
Tamilsk kirkegruppe. Edward Anthonipillai, 55 16 82 51, 986 80 672, edwardantho@hotmail.com
Vietnamesisk kirkegruppe. Nguyen Viet Ha, 958 57 452

ANDRE GRUPPER

Legfransiskanerne. Guro Mette Bagge, 55 95 03 27, 995 71 355.

Karmelgruppen. Gro Inger Rasmussen, 976 56 923. Birgith E. Kalve, 926 10 471.

St. Paul pensjonistgruppe. Gerd Albrektsen, 55 18 68 05. Edith H. Haugsøen, 55 34 08 19.

St. Paul Caritas. Kenneth Brophy, 971 52 161. Øystein Bildt 465 08 325. Kari Berle Nilsen 993 70 202.

Mødre i bønn. Anne Samuelsen, 481 56 117.

NYTT FRA ORGANISTEN

Musikk i messen

Musikk i Messen er innført i St. Paul kirke

Musikk i Messen betyr mere musikk enn vanlig

Musikk i Messen betyr både vokal og instrumentalmusikk

Musikk i Messen vil normalt være 1. lørdag i måneden kl 18.00

Musikk i Messen vil finne sted denne våren følgende dager:

Lørdag 5. mai kl 18

Lørdag 2. juni kl 18

AMUND DAHLEN

Katolsk forum

Tirsdag 17. april ca kl 19.45 på St. Paul skoles lærerrom:

"Edith Stein, filodof, karmelitt og Europas skytshelgen"

v/ forfatter mette Nygård

ST. PAUL MENIGHET

Nygårdsgaten 3
5015 Bergen

Kontonr: 3624.07.60031

<http://bergen.katolsk.no>

Sognekontoret

menighetssekretæren
Tlf. 55 21 59 50
may.bullwingaard@yahoo.no
no Mandag, tirsdag, torsdag
og fredag kl 10.00 -14.00,
onsdag kl 14.00-1800

Sogneprest Dom Alois

Arnstein Brodersen Can.
Reg. Mobil 482 77 282 alois.
brodersen@katolsk.no

Kapellan P. Edmund
Reginald Saveripillai O.M.I.
Tlf. 55 21 59 68 Mobil 467
75 340

Kapellan Dom Lukas Lorf-
Wollesen Can. Reg.
Mobil 976 05 327

Lukas.Lorf-Wollesen@katolsk.no

Kapellan P. Lukasz Gruchala
Tlf. 55 21 59 57

Mobil 990 98 456
Lukasz.Gruchala@katolsk.no

Kapellan P. Tien Dang
Tlf. 55 21 59 65

Kapellan Dom Benedict
Michael Maria Riede
Tlf 488 68 243

Diakon Gunnar Wicklund-
Hansen
Tlf. kontor 55 21 59 55
Priv. 55 96 13 24

Diakon Henrik von Achen
Tlf. kontor 55 58 31 20
Priv. 55 16 27 38

Kateket Erik Andvik
Tlf. 55 21 59 56

Kantor Amund Dahlen
Mobil 922 37 635

Sakristan Vu Thi Lac

Tlf. 55 16 67 56

Vaktmester Paul Nguyen

Tlf. 55 21 59 52

Mobil 909 82 092

Kapellan Dariusz Buras

Hafstadvegen 29, 6800 Førde
Tlf. 47 46 99 46, dariusz.buras@katolsk.no

Pater Aage Hauken O. P.

Finnesvegen 57, 5700 Voss
Tlf.: 56 51 19 64
Mobil: 928 82 029

**Fransiskus Xaverius-
søstrene og Søstrene av det
Hellige Kors,**

Marias Minde

Tlf. 55 55 99 60

Missionaries of Charity

Mor Teresa-søstrene

Tlf. 55 21 59 70

St. Paul skole

Tlf. 55 21 59 00

Menighetsrådet

Øyvind Andersen, leder
Mobil 908 71 289

Eugene Sebastian,
nestleder

Willem von Erpecom,
sekretær

Virginia Capati
Anne Kirsten Eek-Larsen

Pascal Dodou Koria

Miguel Quesada

Zuzanna Wojakiewicz

1. vararepr: Kari Berle Nilsen

2. vararepr: Nguyen Viet Ha

Pastoralrådet

Andreas Christiansen,
representant

Britt Haver, vararepr.

**St. Paul
menighetsblad**
Nr. 1. Mars 2012
42. årgang
Redaktør:
Kari Berle Nilsen
kariberl@online.no

Kontonr:
3624.07.60031

Formgivning: Red.
Trykk: Hurtigtrykk
Opplag ca 6600

Frist for neste num-
mer: 1. oktober

Danny sitter klar til å spille (over), mens Teresa, Vivian og Nhi venter på at det skal bli deres tur (øverst) og Markus (t.v.) og Pam varmer opp før messen 29. januar (nederst). Alle er med i Orgelklubben Ferdinand.

Unge elever spiller orgel

- Syng for Herren hele verden, synger de frammøtte i St. Paul kirke, og Danny (7) spiller melodien med vår organist Amund Dahlen trygt i ryggen. Like ved sitter Teresa (15), Vivian (8) og Nhi (14) og venter. Snart skal Teresa og Vivian finne tonen til Kyrie, Sanctus, Agnus Dei og 'Måne og Sol', mens Nhi skal spille under kommunionen. De tolv-årige guttene Markus og Nam skal spille 'Fader, du har skapt meg' og 'Lovsyng vår Herre'.

St. Paul mannskor, dirigert av vår organist, er også med denne søndagen. Det er liv og røre på galleriet når seks orgelelever og tolv sangere skal ha plass her oppe.

Det er ikke første gang disse unge elev-

ene i Orgelklubben Ferdinand har spilt orgel under messene i St Paul kirke, men det er første gang hele seks av elevene er med i samme messe. Men så er det en spesiell dag, for denne søndagen, 29. januar, feires kirkens vernehelgen St. Paul, og p. Michel Beckers er til stede.

Orgelklubben Ferdinand, oppkalt etter 1800-talls organist Ferdinand Vogel, ble startet i 2004 av organist Amund, og klubben teller nå 24 orgelelever. 10 av dem tilhører vår kirke. Elevene får ukentlig individuell undervisning, og samles i tillegg en gang per måned i en av Bergens kirker.

Mer info om Orgelklubben Ferdinand finnes på: www.orgelklubbenferdinand.no.

B
DISTRIBUERT AV POSTEN
posten
NORGE
NORGE P.P. PORTO BETALT

**Returadresse: ST. PAUL KIRKE,
Nygårdsgaten 3, 5015 BERGEN**

Ved flytting, husk å melde adresseforandring! Ettersendes ikke ved varig adresseforandring, men returneres til avsender med opplysning om den nye adressen.

De hellige tre konger var tilstede på Epifani-messen 8. januar